

מסכת מגילה ז' יז.

"וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְמִמְנוּ מֵפָסֶף נִתְוֹן לְךָ וְהָעֵם לְעֹשָׂת בָּוּ בְּטוּב בְּעִינֶיךָ"

רבי אבא - יש ללמד מאחورو שכא"כ בדעתו היה להشمידן, مثل למה הדבר דומה לשני בני אדם, לאחד היה לו תל בתוך שדהו, ולאחד היה לו חירץ בתוך שדהו...

"וַיֹּיסֶר הַמֶּלֶךְ אֶת־טִיבָּעָתוֹ" - **רבי אבא בר כהנא** - גודלה הסרת טבעת יותר ממ"ח נביאים וז' נביאות.....

ת"ר - מ"ח נביאים וז' נביאות נתנבאו.... ולא פחתו ולא הותירו על מה שכותב בתורה חוץ ממקרה מגילה.... ומה מעבדות לחירות אמרין שירה, מミתנה לחיים לא כל שכן.

קושית הגמ' - למה לא אמרין הלל בפורים?

שאין אומרים הלל על נס בח"ל אחר שנכנסו ישראל לארץ ישראל.

רב נחמן - קרייתה זו הלילא.

רבא - כשהיאו מצרים אמרו שירה, שיכולים לומר הלו עבדי ה' ולא עבדי פרעה, אבל בפורים לא יכול לומר עבדי ה' ולא עבדי אחצوروש, דاكتי עבדי אחצوروש היי.

רבא ורב נחמן סבריו מטעם נס בח"ל היו יכולים לומר הלו, שכיוון שגלו, חזרו להכשרין הראשון לומר הלו בח"ל.

קושית הגמ' - האם יש מ"ח נביאים ולא יותר, והכתיב "ויהי איש אחד מן הרמותים צופים", אחד מאותים צופים שנתנבאו להם לישראל?

[עוד ב' פשטים ב"رمמותים צופים" א) אדם הבא משתי רמות שצופות זו את זו.

ב) מבני קרכ'h העומדים ברומו של עולם...]

תירוץ - אה"נ יש בראיותה שהיו נביאים כפלים כיווצאי מצרים, ומ"ח נביאים הינו נבואה שהוצאה לדורות.

מ"ח נביאים - הביא רשי' בשם הلكות גדולות מסדר עולם: אברהם, יצחק, יעקב, משה, אהרן, יהושע, פינחס, אלקנה, עלי, שמואל, גד, נתן, דוד, שלמה, עידו, מכיהו בן ימלה, עובדיה, אחיה השילוני, יהוא בן חנני, עזירה בן עוזד, חזיאל הלו מבני מתניתה, אליעזר בן דודו ממוריisha, הושע, עמוס, מיכה המורשתוי, אמוץ, אליהו, אלישע, יונה בן אמייטי, ישעיה, יואל, נחום, חבקוק, צפניה, אוריה מקראית יערום, ירמיה, יחזקאל, (דניאל, ורש"י אפיק דניאל ועיל) שמעיה, ברוך, נריה, שריה, מחסיה, חגי, זכריה, מלאכי, מרדי כיילון, הרי כאן מ"ז, שנים לא ידועתי.

מסכת מגילה זט יז

שבע נביות מאן נינהו?

שרה	"אבי מלכה ואבי יסכה" ואמר ר' יצחק, יסכה זו שרה, ונקראת יסכה שסכתה ברוח הקודש שנא' "כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקולה", ד"א יסכה, שהכל סוכין בפייה.
מרים	"וַתִּקְחֵ מְרִים הַנְּבִיאָת אֶחָdot אֲחָרֶn", וְלֹא אֶחָdot מָשָׁה, אֶלָּא.....
דבורה	"ודבורהacha נביאה אשת לפידות (שהיתה עשויה פתילות למקדש) והוא יושבת תחת תומר (משום ייחוד, ד"א מה תמר זה אין לו אלא לב אחד, אף ישראל שבאותו הדור....)
חנה	"וַתִּתְפְּלִלְתָּ חָנָה.... רָמָה קָרְנִי... רָמָה קָרְנִי וְלֹא רָמָה פְּכִי, נְתַנְבָּאָת שְׂדוֹד וְשְׁלָמָה שְׁנָמְשָׁחוּ בְּקָרְנוֹן נְמָשָׁכוּ מְלֻכּוֹתָן, מִשְׁאָכְבָּשׁוּ שָׁאוֹל וְיָהָוָה שְׁנָמְשָׁכוּ בְּפֶךְ.
אビיגיל	הלכה אביגיל אשת נבל לפיס את דוד ושאללה הלכות נדה ואמר שאין פסק בלילה, ואמרה שאין עושים דיני נפשות בלילה, ואמר שהוא מורד במלכות, ואמרה שעדיין שואל מלך, והסכים דוד ואמר שהצி�לו "מדמים" מדם נבל, ומדם נדה שהיתה נדה.... ואמרה לדוד "לא תהיה זאת לפוקה (מכשול), משמע שהוא מכם, ונתקיים נבואתך במעשה דבת שבע.
חולדה	"וַיַּלְךְ חָלְקִיהוּ הַכְהָן וְאַחֲקִים וְעַכְבּוּר ... אֶל חָולְדָה הַנְּבִיאָת" והטעם שנתנבהה, שירמיה לא קפיד מושם שחולדה קרובות ירמיה הייתה. והטעם דיאשיה שבק ירמיה והלך אצל חולדה, מושם שנשים רחמניות הם, ותבקש עליהם רחמים. אי נמי, ירמיה לא היה שם שהלך לחזיר עשרת השבטים, ובזה מיושב קושיות הנ"ל. ומ鹵ן דאהזר, כתיב "מי המוכר אל המוכר לא ישוב" אפשר יובלبطل.....
אסטר	"וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַתְלַבֵּשׁ אַסְטָר מֶלֶכֶת מִבְעֵי לֵיהֶן, אֶלָּא שְׁלַבְשָׁתָה רֹוחַ הקָדֵשׁ, כתיב הכא "וַתְלַבֵּשׁ" וכתיב "וַרְוחַ לְבָשָׁה אֶת עַמְשִׁי".

שירת חנה: "אין קדוש כה' כי אין בלתיין" - אל תקרי בלתיין אלא לבלוטך, הקב"ה מבלה מעשה ידיו.

"ואין צור כאלקינו" - אין ציר כאלקינו.... הקב"ה צר צורה בתוך צורה, ומטיל בה רוח ונשמה קרבים ובני מעיים.

רב נחמן - לא נהה חשיבות לנשים, שתי נשים חשובות היו, ושמותיהם מאוסים, בדבורה כתוב "וַתַּשְׁלַח וַתִּקְרָא לְבָרֵךְ" ולא הלכה אצלו, ובחולדה כתיב **כששלחה למלך אישיהו** "אמרו לאיש" ולא אמרו למלך.

רב נחמן - חולדה הנביאה מבני בניו של יהושע הייתה, כתיב בחולדה "בן חרחס", וכתיב ביהושע "בתמןת חרס".

איתיביה רב עינא סבא - שמנה נביאים והם כהנים יצאו מרחב הארץ, ואלו הן, נريا, ברוך, שריה, מחסיה, ירמיה, חלקיה, חנמאל, ושלום, רביה יהודה אומר אף חולדה הנביאה מבני בניה של רחוב הארץ, כתיב הכא "בן תקווה" וכתיב התם "את תקווה חוט השני".

רב נחמן - שנייהם אמת, דאגגירה רחוב ונשאה ליהושע.
לא היו לו בניים ליהושע, כתיב "נון בנו יהושע", אבל היו לו בנות.